

ΕΤΟΣ 63ον

7 Ιουλίου 2015

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 23 (3236)

ΤΟ ΘΑΥΜΑΣΤΟ ΠΑΡΑΔΟΣΙΟ

Υποστηρίζεται ότι η σημερινή Κυριακή τῶν Ἁγίων Πάντων, ἡ ὁποία ἔρχεται ὡς συνέχεια τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς, ἀποτελεῖ τὴν ἀπόδειξη τῆς ἐπενέργειας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στὴν ἱστορία, καθὼς ἀναδεικνύει μὲ τὸ ἄπειρο πλῆθος τῶν Ἁγίων Πάντων τίς συνέπειες τῆς ἐπιδημίας (δηλ. φανερώσεως) τοῦ Παρακλήτου. Ἐὰν καὶ αὐτὸ ἰσχύει, τὸ σημερινὸ ἀποστολικὸ ἀνάγνωσμα δὲν ἐπικεντρώνει τὴν προσοχή του στοὺς ἄπειρους καρπούς τοῦ ἁγιαστικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἀντίθετα ἔρχεται νὰ ἀναφερθεῖ σὲ αὐτοὺς ἀπὸ μιᾶ ἄλλη ὀπτική γωνία, ἱκανή ὄχι νὰ μᾶς κάνει νὰ χαροῦμε, ἀλλὰ νὰ προβληματισθοῦμε βαθύτατα καὶ ἐξ αὐτοῦ ν' ἀποφασίσουμε ν' ἀναλάβουμε τίς εὐθύνες μας ἀπὸ τὴ χριστιανικὴ μας ιδιότητα.

Γιὰ τοὺς Ἁγίους Πάντες μιᾶ ὁ ἀπόστολος Παῦλος στοὺς συμπατριῶτες τοῦ Ἑβραίου καὶ δι' αὐτῶν στοὺς πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας ἀνά τοὺς αἰῶνες. Καὶ περιγράφει κατ' ἀρχὴν τὴν ποικιλία τῶν μαρτυριῶν πού ὑπέστησαν χάριν τῆς Πίστεως, ἀλλὰ καὶ τὰ θαυμαστά πού πέτυχαν, ἐργαζόμενοι θαύματα στὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ καὶ ἀντέχοντας τὰ μύρια ὅσα χωρὶς νὰ κάμπτονται, σὲ πείσμα τῶν διωκτῶν τους. Καὶ ἐνῶ θὰ περίμενε κανεὶς νὰ συνεχίσει ἐγκωμιαστικά ὁ Παῦλος γιὰ τοὺς ἀποδεδειγμένα ἀνθρώπους τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ τονίσει ὅτι ὅλοι αὐτοὶ δὲν ξεχάστηκαν μὲ τὸν θάνατο, οὔτε νικήθηκαν ἐπειδὴ πέθαναν στὰ χέρια τῶν δημίῶν τους, ἀλλ' ἀντίθετα νίκησαν καθὼς ζοῦν αἰῶνια καὶ οἱ πιστοὶ ὄλων τῶν αἰῶνων, ὄλων τῶν ἐποχῶν καὶ τῶν τόπων τοὺς θυμοῦνται καὶ τοὺς τιμοῦν, ἐνῶ ἀντίθετα κανεὶς δὲν τιμᾷ καὶ δὲν σέβεται αὐτοὺς πού κάποτε ἦταν ἐπιφανεῖς ἐξουσιαστές, ὁ Ἀπόστολος προβάλλει κάτι ἄλλο.

Τὸ πραγματικὸ

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος στὴν κομβικότερη ἀποστροφή τοῦ λόγου του, ἀναφερόμενος στοὺς Ἁγίους Πάντες ἐμφατικά τονίζει ὅτι ὁ κόσμος δὲν εἶναι ἀντά-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Έβρ. ια' 33 - ιβ' 2)

Ἄς τρέχουμε μέ ὑπομονή τόν δρόμο τῆς ζωῆς

Ἄδελφοί, οἱ ἅγιοι πάντες διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἐφραξαν στόματα λεόντων, ἐσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπό ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροί ἐν πολέμῳ, παρεμβολάς ἐκλιναν ἀλλοτρίων ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοῦ νεκροῦς αὐτῶν ἄλλοι δὲ ἐτυμpanίσθησαν, οὐ προοδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πείραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιήλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὄπαις τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττον τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι. Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς, τοσοῦτον ἔχοντες περιεκείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχουμεν τὸν προκειμένον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν.

ξίος τους. «Ἦν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος!»! Τὴ σύνολη κτίση, μέ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ἂν ἀντιπαραβάλλει κανεῖς μέ τό πλῆθος τῶν Ἁγίων Πάντων, διαπιστώνει ὅτι ἡ πρώτη ὑπολείπεται ἀπελπιστικά! Στούς Ἁγίους ὁ κόσμος τοῦτος δέν τους πρέπει! Δέν εἶναι ἄξιος νά κατέχει τέτοιας ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς ἀξίας θησαυροῦς! Δέν ἔχει κάνει κάτι ὁ κόσμος γιά νά μπορεῖ νά διεκδικεῖ τὴν ὑπαρξη τῶν Ἁγίων σέ αὐτόν!

Κι ὅμως, ὁ Κύριος τῆς Δόξης ἐπιτρέπει τὴν μεταξύ μας παρουσία τους καὶ τὴν μετά τὴν ἔξοδό τους ἀπό τὴ ζωὴ αὐτὴ, μεσιτευτικὴ παρέμβασή τους ὑπὲρ ἡμῶν. Δέν μᾶς ἀξίζουν κι ὅμως, εἶναι μετά τόν Ἅγιο Θεό, οἱ σημαντικότεροι συναντιλήπτορες μας, οἱ βοηθοὶ μας, οἱ προστάτες μας, οἱ δικοὶ μας ἄνθρωποι... Κι ἔτσι τοὺς αἰσθανόμαστε στὴν Ἐκκλησία, γι' αὐτό καὶ τοὺς ἐπικαλοῦμαστε, ἔχοντας ὅμως, συναίσθηση τοῦ ὅτι ὑπολείπομαστε κατὰ πολὺ ἀπὸ αὐτούς. Στά πρόσωπα τῶν Ἁγίων μας νιώθουμε καὶ ψηλαφοῦμε τό πού μπορεῖ νά ἀνεβάσει τόν ἄνθρωπο ἡ Χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος! Ἀλλὰ καὶ πόσο ὑπόλογοι εἴμαστε ὅσοι, ἐνῶ συνειδητοποιοῦμε τὴ δυνατότητα πού μᾶς δίνει ὁ Θεός καὶ τὴν πρόσκληση πού μᾶς ἀπευθύνει, προτιμᾶμε νά στρέφουμε τὴν πλῆτη στὴν ἀγιότητα καὶ τὴ διεκδικήσῃ της, ἀσχολοῦμενοι μέ τὴ ματαιότητα τοῦ σκότους τοῦ κόσμου τούτου.

Τό ἀπίστευτο

Ὅσο κατανοητό εἶναι τό προηγούμενο πού εἶπε ὁ ἀπόστολος Παῦλιος γιά τοὺς Ἁγίους, τόσο παράδοξο εἶναι αὐτό πού συμπληρώνει. Καὶ ὅλοι αὐτοὶ οἱ

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, οἱ Ἅγιοι Πάντες μέ τήν πίστιν ἀνέτρεψαν βασιλεία, ἔκαναν ἔργα δικαιοσύνης, ἐπέτυχαν τήν πραγματοποίησιν ὑποσχέσεων τοῦ Θεοῦ, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβησαν τήν δύναμιν φωτιᾶς, διέφυγαν τήν σφαγήν, ἔγιναν ἀπό ἀδύνατοι δυνατοί, ἔγιναν ἰσχυροί σέ καιρόν πολέμου, ἔτρεψαν εἰς φυγήν παρατάξεις τῶν ἐχθρῶν. Γυναῖκες ἔλαβαν τοὺς νεκροὺς τῶν δι' ἀναστάσεως, ἄλλοι δέ ἐβασανίσθησαν καί δέν ἐδέχθησαν νά ἀφεθοῦν ἐλεύθεροι, διὰ νά ἐπιτύχουν μίαν ἄλλην καλύτεραν ἀνάστασιν. Ἄλλοι ἐδοκιμάσθησαν μέ ἐμπαιγμούς καί μαστίγωσιν, ἀκόμη δέ καί μέ δεσμά καί φυλακὴν. Ἐλιθοβολήθησαν, ἐπριονίσθησαν, ὑπέστησαν πολλὰς δοκιμασίας, ἐθανατώθησαν μέ μάχαιραν, περιπλανῶντο φοροῦντες δέρματα προβάτων καί δέρματα αἰγῶν, ἐστεροῦντο, ὑπέφεραν θλίψεις καί κακουχίας, (ἄνθρωποι διὰ τοὺς ὁποίους δέν ἦτο ἄξιος ὁ κόσμος), ἐπλανῶντο σέ ἐρήμους καί σέ βουνά, σέ σπύλαια καί σέ τρύπες τῆς γῆς. Ὅλοι αὐτοί, ἂν καί εἶχαν καλὴν μαρτυρίαν διὰ τήν πίστιν τους, δέν ἔλαβαν ὅ,τι εἶχε ὑποσχεθῆ ὁ Θεός, διότι εἶχε ὁ Θεός προβλέψει κατὰ καλύτερον ἀναφορικῶς μ' ἐμᾶς διὰ νά μὴ φθάσουν ἐκεῖνοι εἰς τήν τελειότητα χωρὶς ἐμᾶς. Ἐπομένως, ἀφοῦ ἔχομεν γύρω μας ἕνα τόσο μεγάλο σύννεφο ἀπὸ μάρτυρας, ἄς ἀποτινάξωμεν κάθε βᾶρος καί τήν ἁμαρτίαν, ἡ ὁποία εὐκόλα μᾶς ἐμπλέκει, καί ἄς τρέχωμεν μέ ὑπομονὴν τὸ ἀγώνισμα τοῦ δρόμου πού εἶναι ἐμπρὸς μας, μέ τοὺς ὀφθαλμούς μας προσλωμένους πρὸς τὸν ἀρχηγόν καί τελειωτὴν τῆς πίστεώς μας, τὸν Ἰησοῦν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀθιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ἅγιοι, ἂν καί ἔλαβαν ἐγκωμισατικὴ μαρτυρία γιὰ τήν Πίστην τους, δέν ἀπόηυσαν τήν ὑπόσχεση τῆς οὐράνιας κληρονομίας, γιατί ὁ Θεός προέβλεψε γιὰ ἐμᾶς κατὰ καλύτερο, ὥστε αὐτοί νά μὴ λάβουν σέ τέλειο βαθμὸ τῆ σωτηρία χωρὶς ἐμᾶς, ἀλλὰ νά τήν ἀπολαύσουμε ὅλοι μαζί. Οἱ Ἅγιοι, οἱ ὁποῖοι τόσα ὑπέμειναν γιὰ τὸ ὄνομα καί τὴ Δόξα τοῦ Κυρίου, δέν μετέχουν ἀκόμη στήν πληρότητα τῶν ὄσων ὁ Θεός ὑποσχέθηκε ὡς κληρονομία στόν ἄνθρωπο! Δέν ἀπολαμβάνουν τήν πληρότητα τοῦ Παραδείσου! Δέν ἀναπαύονται στήν αἰώνια ἀποκατάσταση ἀκόμα! Ὅτι ἀπολαμβάνουν τὸ καίρονται κατὰ μέρος! Αὐτονόητο εἶναι ὅτι ἡ κάθε δωρεά τοῦ Θεοῦ, ἔστω καί κατὰ μέρος, εἶναι ἀσύλληπτη γιὰ τὸν νοῦ τοῦ ἀνθρώπου καί ὑπὸ τήν ἔννοιαν αὐτή, οἱ Ἅγιοι δέν αἰσθάνονται ὅτι τοὺς ρεῖπει κάτι, ἢ ὅτι ἀδικοῦνται σέ κάτι. Ἄν ὅμως, τέτοια εἶναι ἡ δόξα τῶν Ἁγίων μας, κατὰ τήν ἀψευδῆ ἐμπειρία τῆς Ἐκκλησίας μας, ὥστε ἐμεῖς νά μὴν μπορούμε νά προσδιορίσουμε τὸ μεγαλεῖο της, καί νά μᾶς βεβαιῶνει κι ὁ ἀπόστολος Παῦλος ὅτι αὐτὸ εἶναι τὸ μερικὸ καί ὄχι τὸ τέλειο, τότε μπορούμε ἄνετα νά κατανοήσουμε γιατί ἡ φαντασία τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἀνίκανη καί ἡ ἀντιληπτικὴ ἰκανότητα ξεπερνιέται, καθὼς δέν μπορούν οὔτε κἂν νά πλησιάσουν τὰ ὄσα ὁ Ἅγιος Θεός ἔχει ἀψευδῶς ὑποσχεθεῖ «τοῖς ἀγαπῶσιν Αὐτόν»!

7 Ιουνίου 2015: ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ
«ΤΩΝ ΑΠΩΝ ΠΑΝΤΩΝ». Ιερομάρτυρος Θεοδότου τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ Ζηναΐδος μάρτυρος.
Σεβαστιανῆς ὁσίας. Παναγῆ ἱερέως (τοῦ Μπασιά, 1883).
Ἦχος: πλ. δ΄ - Ἑωθινόν: Α΄ - Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια΄ 33 - ιβ΄ 2 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ι΄ 32-33,
37-38, ιθ΄ 27-30.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 14 Ιουνίου, Β΄ Ματθαίου.
Ἀπόστολος: Ρωμ. β΄ 10-16 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. δ΄ 18-23.

Γιατί «ἀδικεῖ» ὁ Θεός τοὺς Ἁγίους Του; Γιά χάρη μας, θά πεῖ ὁ ἀπόστολος Παῦλος! Γιά ἐμᾶς, ὥστε νά μὴν τοὺς αἰσθανόμαστε ἀποκομμένους ἀπὸ ἐμᾶς, ὥστε νά μὴ νιώθουμε ὅτι αὐτοὶ «βοηεῦτηκαν», «τακτοποιήθηκαν» κι ἐπομένως, δέν ἔχουν λόγος νά νοιάζονται γιά μᾶς. Ἀλλὰ καί γιά νά μὴ θεωρήσουμε πῶς στήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ὑπάρχουν εὐνοοῦμενοι καί διακρινόμενοι. Τελικά, αὐτά ὅλα γίνονται στή διάσταση μιᾶς ἀκόμη προτροπῆς, μιᾶς ἀκόμη παρακλήσεως, μιᾶς ἀκόμη ἐνθαρρύνσεως νά λάβουμε τή μεγάλη ἀπόφαση καί νά φανοῦμε συνεπεῖς στήν κλήση τοῦ Θεοῦ πρός ἐμᾶς, ζώντας τό θέλημά Του στή ζωή μας.

Ἄρχιμ. Ἰ. Ν.

Νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΘΕΕ ΜΟΥ, ΘΕΕ ΜΟΥ...

Ψυχική ἐξάντληση καί «ἀποξένωση» τοῦ κληρικοῦ

Μητρ. Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καί Πειρουπόλεως Ἀθηνᾶγορα (Δικαιάκου)
(σελ. 378, σχῆμα 15x23 ἑκατ.)

Η ΠΑΡΟΥΣΑ μελέτη κινεῖται στά πλαίσια μιᾶς ποιμαντικο-ψυχολογικῆς ἔρευνας. Στόχος τῆς ἦταν νά διερευνήσει τό πρόβλημα τῆς ψυχικῆς ἐξάντλησης στούς κληρικούς, ἐνός φαινομένου πού ξεκίνησε νά συζητεῖται εὐρύτατα τά τελευταῖα χρόνια στόν χριστιανικό κόσμο τῆς Δύσης. Ἡ ἰδιαιτερότητα καί ἡ πρωτοτυπία τῆς ἐργασίας συνίσταται στό γεγονός ὅτι ἀσχολήθηκε μέ τήν ποιμαντική τῶν ποιμένων καί ὄχι γενικά μέ τήν ποιμαντική πράξη, πού κυρίως ἔχει ὡς ἀντικείμενό τῆς τοὺς ποιμνιζομένους.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιού 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr